

PENTAGRAMA

Exemplar gratuït | Desembre 2020

AGRUPACIÓ
ARTÍSTICA MUSICAL
DE DÉNIA

escola
de música
Manuel
Lattur

SUMARI

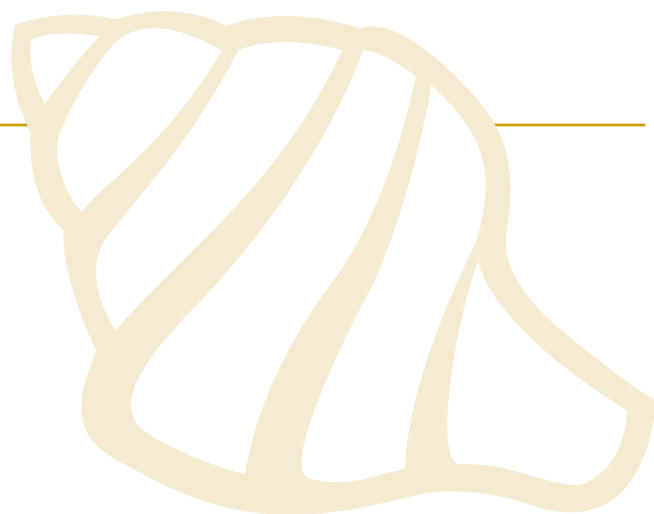
DESEMBRE 2020

EDITORIAL	3	LA MÚSICA I LES DONES/ RQRQ NO PARAREM FINS ACONSEGUIR LA IGUALTAT	12
UNA ESCOLA CONFINADA	4	LA BANDA, LA CASA DE TODOS	13
ACTIVITATS 2020	5	Por Frank De Vuyst	
CONVENI COL·LABORACIÓ AMB SANIMUSIC	6-7	¡¡¡SE NECESITAN VOLUNTARIOS!!!	14-15
SER DIRECTOR DE L'ESCOLA	8	Por Luis Vidal	
Per Javier Pinto		VIVIENDO UNA ILUSIÓN	16
EXPERIÈNCIA A LA HAIA	9	Por Miguel Hernández Vicedo	
Per Gerard X. Piera Parreño		SANTA CECÍLIA	17
LES SOCIETATS MUSICAL DE LA COMUNITAT VALENCIANA SERAN PATRIMONI CULTURAL INMATERIAL	10	MISCEL·LÀNIA	18-19
CINC ANYS DE PRESIDÈNCIA	11		
Per Josep Pastor			

Amb la col·laboració de la Conselleria d'Educació, Investigació, Cultura i Esport

La teua llengua

Edita: Agrupació Artística Musical de Dénia. C/ Manuel Lattur, 5 - 03700 DÉNIA
Tel. 966 42 06 00

Coordinació Editorial: Rosa Ribes, Maite Agulles.

Disseny i Maquetació: Aramar Editores S.L.

Fotografia de portada: Juan Hartogs.

Fotografies: Escola de Música Manuel Lattur, Agrupació Artística Musical Dénia, Paula Domínguez, Juan Hartogs.

Col·laboracions: Gerard X. Piera Parreño, Josep Pastor, Frank De Vuyst, Luis Vidal, Miguel Hernández Vicedo, Javier Pinto.

Envia els teus articles d'opinió al correu de l'agrupació

banda@fembanda.org

www.fembanda.org

EDITORIAL

Estem en portes de tancar 2020. Quines ganys tenim tots! Quin any!! A peu de pàgina tenim la foto del darrer concert que varem oferir abans de que la Covid-19 paralitzara el món.

Quines ganys tenim tots de poder tornar a fer música amb la nostra normalitat, sense controlar aforament en els assaigs i poder ajuntar-nos tots els músics en un mateix assaig o concert i sentir el caliu de la gent. Sabem que aquesta situació encara tardarà un temps i hem de ser forts i seguir fent música dins de les possibilitats del moment .

Com podreu veure en les pàgines següents, l'activitat a casa nostra no ha parat. Les classes, les audicions de l'escola fins el mes de juny van passar a ser on-line i els músics de la banda enregistrarem el pasdoble Dénia, cadascú des de sa casa. A partir del mes de juliol els passacarrers i assaigs tornaren.

Dia rere dia, la cultura està demostrant que és segura i en les mesures adequades continuarem aportant el nostre granet a ella.

Vos desitgem molt bon any 2021!

UNA ESCOLA CONFINADA

El curs 2020 mai l'oblidarem

Serà sempre recordat per representar un punt d'inflexió en les nostres vides degut a l'inesperada arribada de la Covid-19. Per a les escoles de música va suposar el tancament de les instal·lacions i el inici de les classes a distància en qüestió de dies (les vacances de Falles). És molt difícil pensar en això des de la perspectiva de l'educació musical, on predominen les activitats grupals sobre les individuals. Ràpidament centre i professorat ens posarem en marxa per poder aconseguir salvar els màxims problemes i poder acabar el més decent possible el curs escolar.

En les classes de llenguatge musical ens va facilitar un poc la tasca la plataforma I-Musi

que des de fa tres cursos l'escola està utilitzant i, en quan a les classes instrumentals, cada professor va poder acordar en els seus alumnes en quines plataformes on-line donar les classes.

Els professors de Jardí Musical van preparar materials molt divertits en la plataforma Genially.

On sí que es va tindre que paraitzar les classes és en les edats de 0 mesos a 3 anys. Doncs en aquestes edats era molt complicat poder realitzar les sessions on-line.

Els assaigs grupals de la Banda Infantil i de la Banda Juvenil es van suspendre, però els materials pedagògics de la banda infantil elaborats per Javier Pinto van permetre que els alumnes continuaren tocant des de casa.

Al final, es van poder realitzar entre tots més de vint vídeos amb audicions i materials didàctics.

Amb l'arribada de l'estiu va ser el moment de preparar el nou curs i valorar totes les necessitats de cara a un curs venider on des del primer moment la paraula

"confinament" planejava sobre nosaltres. Esta vegada amb les instal·lacions preparades per a tindre la seguretat en les aules necessària per poder començar i sobretot amb els programes de gestió necessaris per a poder impartir les classes amb les exigències que es necessiten.

Aprofitem aquestes pàgines per agrair de nou a les famílies que formen l'Escola de Música el suport donat durant aquestos mesos i que heu recolzat de nou en la matrícula per al curs 2020-21. Tant l'Escola de Música com l'Agrupació Artística Musical de Dénia són associacions sense ànim de lucre que tenen com a objectiu principal aportar cultura musical al poble i gràcies a les vostres col·laboracions i a les actuacions musicals de la Banda de Dénia, es fa possible dur a cap tota aquesta activitat amb els gastos que suposa. Sincerament un nou confinament a casa, amb la conseqüent pèrdua d'alumnat, podria suposar la difícil subsistència de la nostra estructura social, cultural i educativa.

ACTIVITATS 2020

AUDICIÓ DE PIANO I CELLO 2020

TALLER AMB ORIOL FERRÉ

TALLER AMB DÀMARIS GELABERT

CONVENI DE COL·LABORACIÓ AMB SANIMUSIC

ATQ QUIMYSER, empresa dedicada a la consultoria química, presenta SANIMUSIC. Solucions específiques per a músics en temps de pandèmia. Pedro Rodríguez va ser president de la Federació de Societats Musicals de la Comunitat Valenciana i dirigeix la consultora química ATQ. Conèixer els dos sectors li ha permès saber que "no hi havia res en el mercat, ningun producte per a desinfectar un piano o un timbal". Per això ofereixen un tipus de producte que permet netejar elements de fusta com són els pianos, o les marimbas i altres instruments de percussió.

L'acord signat amb la Banda de Dénia, també amb la Banda de Potries i la Primitiva de Lliria, ens ha facilitat tindre unes

normes d'ús de la sala d'assaig i de totes les aules per a l'escola amb un ús específic de productes segons els elements utilitzats. Tindre un aparell de mesurador de CO₂, mampares de seguretat, mascaretes específiques per a músics i per a cantants, (que són les que estan utilitzant els professors per la molt bona emissió del so). Tot inclòs dintre del nostre pla de Contingències per a la Covid-19.

A SANIMUSIC l'acord li ha permès poder provar tots els materials i anar millorant-los.

Pedro Rodríguez (gerent de Sanimusic) i Josep Bonet

A detailed table with columns for 'MÚSICA' and 'COROS', listing various instruments and their corresponding cleaning products and procedures. The table includes sections for 'MÚSICA' and 'COROS' with sub-sections for 'MÚSICA' and 'COROS'.

Presentació de Sanimusic a València

Vicent Cerdà (president CESM) i Josep Pastor

SER DIRECTOR DE L'ESCOLA

Per Javier Pinto

És un autèntic orgull poder saludar com a director de l'Escola de Música Manuel Lattur de Dénia. Primer de tot, m'agradaria agrair a José Pastor el seu treball i dedicació que ha realitzat durant els últims anys. Prendre el relleu és fàcil, el difícil serà mantenir els resultats fins el moment, encara més amb la incertesa i dificultats que el futur ens depara.

Hem viscut uns mesos difícils. Ningú pensava que el món podria parar-se com ho va fer. És per això, aprofitant la revista, que vull agrair a les famílies, en nom de tots els que treballem a l'escola, la vostra confiança, esforç i paciència en els mesos de confinament. Sense la vostra ajuda no podríem parlar d'un nou curs. Al mateix temps, vull donar l'enhorabona a cada un dels alumnes i les alumnes. Heu superat amb escreix l'adversitat. El vostre nivell d'adaptació ha estat i és admirable. Heu estat l'energia i la inspiració per a cada un dels professors de l'escola.

Comença una nova etapa carregada d'il·lusió. Hem treballat incansablement per modernitzar-nos. Inika i I-Musi són exemples que estem preparats per fer-li front a qualsevol contratemps. Hem fet de cada aula i cada racó un espai segur per a que cada alumne i alumna pugui aprendre i gaudir de la música sense por. Més que mai podem afirmar que la cultura és segura i més encara quan parlem de l'educació i salut dels vostres fills i filles.

Sense més, m'agradaria acomiadar-me agraïnt la confiança dipositada en mi. No puc previndre el futur, només puc afirmar que faré el que estigui en la meua mà per continuar amb el gran treball realitzat fins el moment.

Atentament, *Javier Pinto*

EXPERIÈNCIA A LA HAIA

Per Gerard Xavier Piera Parreño

Fa un any i un parell de mesos, a l'estiu del 2019, vaig rebre l'enorme notícia que havia sigut admès en el conservatori real de la Haia. Una oportunitat que no podia deixar passar i que, per a res, en aquell temps pensava que arribaria.

Jo em trobava finalitzant el meu segon any de trombó clàssic al Conservatori Superior d'Alacant, i la veritat és que estava prou a gust ja que estava pràcticament al costat de casa, tornava tots els caps de setmana i això em permetia estar amb la família, amics, tocar amb la banda i la xaranga prou a sovint. Però quan vaig rebre esta oportunitat, sabia que eixir de la meua zona de confort era el que necessitava per a seguir creixent tant en l'àmbit musical com en el personal, així que sense cap dubte vaig acceptar.

El 28 d'agost de 2019, òmplic la maleta i me'n vinc cap als Països Baixos. Tant bé que jo estava al solet i amb el menjar de la terreta, però amb moltíssima il·lusió de viure i aprendre de noves experiències.

Una vegada ací, vaig tindre la possibilitat de començar (paral·lelament als meus estudis clàssics) una especialització en jazz, junt al mestre Jarmo Hoogendijk. Oportunitat que estic gaudint i gràcies a la qual he pogut tocar en agrupacions com el Latin Ensemble de CODARTS (Rotterdam), la Big Band del Koninklijk Conservatoire (la Haia), MB Big Band (la Haia), Mamihlapinatapai (la Haia) o el combo Royal Funk. Apart de les nombroses jam sessions que oferien pràcticament durant tots els dies en diferents llocs de la ciutat.

Una experiència increïble però que també ha tingut els seus moments durs... el 21 de novembre un accident de bicicleta em va produir una minifractura al colze, llesió que em deixava sense poder tocar fins gener. Una volta començat l'any vaig tindre que recuperar poc a poc tot el que vaig perdre en aquestos estos dos mesos de "innactivitat" però amb les ganes de tocar i tornar i a disfrutar del que feia no em va suposar un gran problema.

Quan ja tornava a estar a gust tocant, uns rumors sobre una pandèmia mundial començaven a eixir... Rumors que ràpidament van passar a ser realitat. El 14 de març, aquesta situació d'incertesa ens va fer dubtar: "Tancaran el conservatori?", "segur són dos setmanetes... Tornem a casa?", "ens quedem?". Total que finalment vaig decidir quedar-me a Holanda passara el que passara.

Les primeres setmanes ho vaig portar

prou bé: classes on-line, molt de contacte per les xarxes amb la família, amics,... però sense cap dubte, la pitjor part estava per vindre.

El dia 1 d'abril em crida mon pare sense gaire forces per a parlar i em diu que el meu avi, Miguel Piera Bordes, havia faltat. En eixe moment, em va caure el món damunt. Una de les persones més importants de la meua vida i la principal raó per la qual a dia de hui em dedique a la música deixava aquest món sense despedir-se. Miguel va ser president de l'Agrupació Artística Musical de Dénia durant molts anys i l'amor que li tinc a dia de hui a la música, em ve directament d'ell.

Aquesta terrible notícia m'arribava tan sols una setmana abans de fer les proves d'admissió per a quedar-me com a alumne oficial a aquest conservatori. Durant aquella setmana no volia saber res del món, ni de tocar, ni de res. Però també sabia que era un moment molt important per al meu futur i ho vaig fer, tenint molt present al meu avi i a la meua família. Sense ells no podria estar hui en dia ací. He tingut un suport incondicional per part d'ells i no puc estar més agraït.

També vull agrair a Jaume Pineda com es va portar amb mi. Com molts sabreu, ell també estudia en aquest conservatori i als 5 minuts de donar-li la mala notícia ja estava al meu pis pel que fera falta, i la veritat és que em va fer sentir com a casa, tot i que estavem a 2000 km de la meua família i sense cap possibilitat de volar cap a Espanya.

Però ara toca mirar endavant,

continuem ací tret de les dificultats que aquest virus ens està posant. Amb uns mestres increïbles com són Sebastiaan Kemner (academista de la Berliner Philharmoniker), Ben van Dijk (Rotterdam Philharmonic), Brandt Attema (Netherlands Radio Philharmonic Orchestra) i Timothy Dowling (Residentie Orkest) en l'àmbit clàssic i Jarmo Hoogendijk, John Ruocco, Rolf Delfos, Thomas Bötcher i Yiannis Marinos en l'àmbit del jazz.

Sense dubte, una experiència inimaginable dos anys enrere de la que he après moltíssim i de la que encara he d'aprendre infinitament més.

Les Societats Musicals de la Comunitat Valenciana seran Patrimoni Cultural Immateral

El Ministeri de Cultura i Esport ha iniciat els tràmits per a aquest reconeixement a les societats musicals

El Govern d'Espanya declararà les bandes de música de la Comunitat Valenciana com a manifestació representativa del patrimoni cultural immaterial.

Així ho ha anunciat el Ministeri de Cultura i Esport, després de la reunió telemàtica del Consell de Patrimoni Històric. El Ministeri ha iniciat ja els tràmits perquè les Societats musicals de la Comunitat Valenciana siguen declarades Manifestació Representativa del Patrimoni Cultural Immateral a Espanya.

La rellevància cultural, educativa i social que representen les societats musicals de la Comunitat Valenciana té hui nou reconeixement.

Es materialitza així una intenció que va anunciar el mes de juliol passat el Ministre de Cultura, José Manuel Rodríguez Uribes, en una reunió amb el President de la Generalitat,

Ximo Puig, i la Presidenta de la Federació de Societats Musicals de la Comunitat Valenciana (FSMVCV), Daniela González. Aquesta declaració permet el reconeixement del patrimoni immaterial de les societats musicals de la Comunitat Valenciana, algunes d'elles centenàries i bicentenàries, que representen més del 50% del conjunt de societats musicals espanyoles.

Per a la presidenta de FSMVCV, Daniela González, es tracta de "un gran avanç en el reconeixement i la protecció patrimonial de les societats musicals de la Comunitat Valenciana, que ja van ser declarades BIC en 2018 i que constitueixen un moviment artístic, social i educatiu, únic en el món". "En aquest sentit -afeg la Presidenta- pretenem que aquesta declaració afavorisca la implementació de mesures de salvaguarda que ens permeta continuar protegint i fent costat a les nostres societats musicals, especialment en moments crítics com aquests".

Entre altres mesures, durant la reunió mantinguda el mes de juliol passat amb el Ministre de Cultura, la Presidenta de la FSMVCV va traslladar una sèrie de reivindicacions i necessitats del col·lectiu, com el canvi en la legislació fiscal de les Societats Musicals o Associacions sense ànim de lucre culturals, la reducció en la tributació en l'impost de les Societats Musicals del 25% al 10%, la reducció de l'IVA dels instruments del 21% al 10%, així com una sèrie de canvis en la Llei de l'IRPF/Voluntariat per a aconseguir que les compensacions rebudes per realitzar voluntariat queden exemptes d'incloure's en l'impost de la renda de les persones físiques.

JA A LA VENDA

CD 10 anys amb Javier Pinto

*Si encara no el tens,
vine a pel teu!*

Col·laboració: 10 €

1. Banda Sonora de la Ganba Roja de Dénia 2. La Pesca 3. La Cocina
 4. La Degustación (Compositor Josep Pastor) 5. Drums 6. Trafalgar
 7. Carmen 8. VII de gener 9. Al-kakiñ-Istola

Lloc de venda
 En el local de l'Agrupació Artística Musical
 C/ Manuel Lattur n.º 5 - 03700 Dénia - Tel. 966 420 600 - fembanda@gmail.com - www.fembanda.org

Fem música, fem regals, fem banda...

CINC ANYS DE PRESIDÈNCIA

Per Josep Pastor

Arriba el final de la meua presidència en aquesta la meua benvolguda banda de Dénia, soc del pensar que tot càrrec ha de renovar-se al cap d'un temps, hem de deixar pas a altres idees, altres maneres de fer les coses, cal viure aquesta experiència per a adonar-se de la lluita contínua que cal mantindre per a aconseguir els teus objectius.

En aquesta època com a president he après moltíssimes coses, he après sobretot a escoltar. La meua prioritat en aquesta societat musical sempre ha sigut i serà la persona, el músic, l'alumne, el pare, el professor, el directiu, el soci, escoltar-los sempre, buscar una entesa bona per a tots per crear un bon ambient on estiguem a gust compartint el nostre amor per la música, he après el funcionament d'una societat musical. He après que junts i units és com s'aconsegueixen les coses; he descobert tot el que hi ha darrere d'una societat musical, el suport de l'ensenyament musical i el desenvolupament cultural que ens ofereix la federació de Societats Musicals de la Comunitat Valenciana, el comitè Comarcal, l'Ajuntament, la Generalitat amb les seues Conselleries. Sempre intentant acudir a tots els actes i reunions, és important mantindre bones relacions amb aquestes entitats, perquè realment lluitant junts, es poden aconseguir objectius.

Done les gràcies a la directiva i a la gestió de l'escola que m'ha acompanyat en aquest tram de la meua vida. Junts hem pres decisions importants, a vegades difícils, sempre contrastant les diverses idees i decidint democràticament, buscant el millor i apropiat per a la societat dins de les nostres possibilitats. Supose que a vegades ens hem equivocat i unes altres no, però algú ha de prendre les decisions.

Agrair també al nostre director musical per ajudar-nos a créixer poc a poc musicalment.

Però vull donar sobretot les gràcies al vertader artífex del funcionament d'aquesta entitat: el músic, músic que ve a assajar, a les actuacions, als concerts, a les cercaviles, músic que sacrifica el seu temps i el de la seua família per a compartir música, ajudant al funcionament de l'entitat.

En aquests cinc anys hem fet moltes coses, viatges, uniforme nou, concerts memorables, condicionament d'aules, renovació i compra de material i instruments, la gran reforma del local donant-li més amplitud i modernitat, innovació i digitalització del sistema educatiu, i sobretot aquest últim any de pandèmia adaptar-nos a totes les noves normatives sanitàries i de seguretat salvant amb un gran esforç per part de professors, pares, alumnes, músics i directiva la continuïtat de les classes, adaptant-se a les noves tecnologies i classes on-line, adaptant els assaigs a tot el protocol sanitari.

Un any dur, en què tots heu demostrat la vostra vàlua i la

vostra passió per la música.

Espere que aquest període acabe al més prompte possible i tornar a gaudir tots junts com ho fèiem abans.

Porte 42 anys en aquesta casa, casa que sempre ha estat vinculada a la meua família: el meu pare va ser músic d'aquesta casa molts anys; la meua mare i la meua germana sempre han volgut a aquesta casa, en ella em vaig criar, en ella vaig aprendre, vaig tindre els meus primers mestres, en ella vaig conèixer els meus amics, les meues primeres colles. Molts d'ells encara són ací, molts van crear les seues famílies ací. En aquesta casa també vaig conèixer a la meua companya de vida, el més gran que m'ha donat la vida.

Estic segur que la pròxima directiva i el pròxim president tindran la mateixa il·lusió i passió que hem tingut nosaltres per lluitar per l'entitat i humilment vagen prenent les decisions adequades per a cuidar la nostra escola i la nostra banda, banda de música declarada BIC, bé d'interès cultural, cosa que ens obliga a acaronar-la i cuidar-la.

Fem músics, fem persones, fem amics, fem cultura, fem família, FEM BANDA.

Salut i molta música.

LA MÚSICA I LES DONES

Les creadores musicals

El 2020 anava a ser un any on l'Agrupació Artística Musical i l'Escola de Música Manuel Lattur, anaven a retre homenatge a les creadores musicals.

Degut a la pandèmia moltes de les activitats programades han hagut d'ajornar-se però la il·lustració pictòrica desenvolupada pel col·lectiu artístic multidisciplinari anomenat "La onomatopeya del Silencio" ha sigut una de les que sí que s'ha pogut realitzar. En aquesta intervenció concretament han treballat Imma Mengual i Maria Laudes.

Aquest pentagrama en ordre cronològic és un recorregut per les compositoras de la nostra història. Totes elles van pujant els "esglaons" d'un pentagrama que simbolitza les dificultats a les quals s'han enfrontat

i s'enfronten les dones per a poder accedir al món de la música i obtindre el reconeixement.

Cadascuna d'elles envoltada per motius relacionats amb la seua música. La partitura comença amb Hildegarda de Bingen junt amb la seua Lingua Ignota, Barbara Strozzi amb una síntesi d'un espectre d'àudio d'una cantata, Fanny Mendelssohn amb les notes formant una constel·lació musical, Matilde Salvador junt amb el seu piano i Sofia Gubaidulina amb una síntesi "irresponsable" (com va anomenar la Unió Soviètica a la seua obra) de Musical Toys.

Els nombres presents al pentagrama són una lectura numèrica de "Sympathy" de Florence Price, que posa melodia al poema de Paul Laurence.

"RQRQR no pararem fins aconseguir la igualtat"

Què és RqRqR?

Amb aquesta campanya es pretén donar a conèixer l'informe del Consell Escolar "Masclismes quotidians, base de la violència contra les dones", document que inclou recomanacions per a acabar amb el masclisme que de manera subtil penetra en el nostre dia a dia. A més, es pretén involucrar al màxim nombre possible de col·lectius socials amb la finalitat de consolidar polítiques i projectes socioeducatius conduents a erradicar els masclismes quotidians que poden desembocar en violència de gènere.

L'Agrupació Artística Musical de Dènia, participa en aquesta campanya i, encara que la Covid ens ha modificat tota la programació, durant el concert de Santa Cecília varen poder interpretar "Stonage" de Sara Galiana: una compositora jove i amb molt de futur.

Hem compartit el video explicatiu de la campanya **RqRqR**. Durant l'any 2021 continuarem en aquesta campanya que considerem molt important.

"LA BANDA, LA CASA DE TODOS"

Por Frank De Vuyst

Miércoles 10 de Julio de 2002. De esto ya hace más de 18 años... Me da un poco de vértigo cuando pienso que algunos músicos de los que hoy forman parte de la banda, ¡ni siquiera habían nacido todavía! El director titular de entonces, Javi Piera (padre de nuestros músicos Gerard (trombón) y Miguel Piera (percusión) me había invitado a dirigir el concierto de la Santísima de aquel verano. Por aquel entonces yo vivía en Cullera y mantenía una estrecha relación con la banda de Dénia. Del programa recuerdo que tocamos "Al-Ándalus" de Francisco Tamarit, una obra realmente complicada, y también "The First and the Last", del compositor estadounidense Stephen Melillo. Esta obra fue la de libre elección que la banda había interpretado unos meses antes, en el certamen de la Diputación. ¡Cómo iba a saber yo que aquel concierto sería el inicio de una relación con la banda que sigue perdurando hasta el día de hoy!

Echando la vista atrás por un momento, me doy cuenta más que nunca que las sociedades musicales como la nuestra las forman personas. Muchas personas que a lo largo de los años van y vienen, mientras que la sociedad siempre estará ahí. Algunos pasaron años de su juventud ensayando y tocando en la banda, para después escoger un camino que podía estar relacionado con la música o quizás no. Pero en ambos casos, sus experiencias en la banda habrán dejado huella para ir formándose como buenos profesionales dentro o fuera de la música. Hay muchos que empezaron a tocar sus primeras notas en la banda, y se convirtieron en grandes profesionales de la música. Algunos se quedaron con nosotros durante todos estos años: Alicia (flauta), Gloria (oboe), Manolo (trompeta), Jose (clarinete), Aitor (clarinete)... Pero también ha habido músicos que cambiaron el atril de la calle Manuel Lattur por otro más grande: Bertomeu, trompista de la banda municipal de Palma de Mallorca, después de haber estado varios años como trompa solista en la Orquesta Sinfónica del Vallés; Vicent, clarinetista con un increíble talento, quien forma parte de la banda municipal de Alicante; Marta, nuestra súper Marta, saxofonista en la banda municipal de Barcelona; y qué decir de Pablo y Pilar, por entonces dos muy buenos clarinetistas en la banda, que también estudiaron la viola. Pablo está trabajando como profesor de clarinete en el conservatorio de Baza (Granada), mientras que su hermana Pilar está nada menos como solista de viola en la orquesta de Valencia. Todos ellos, junto a los que no he nombrado y también están ahí, son un modelo a seguir para los jóvenes que hoy en día forman parte de nuestra banda. En este sentido veo a la banda un poco como la casa de los abuelos, el punto de encuentro donde todos tienen cabida cuando llegan: los hijos, los nietos, y los amigos. La banda es esa casa de todos, de los que la visitan mucho y también de los que la visitan poco. Una sociedad que si llega a perder ese sentir perdería parte de su alma.

Es cierto que los tiempos han cambiado mucho desde

entonces hasta ahora. Antes, los músicos venían a la banda a pasar el día juntos: tocando música, estudiando cada uno en un rincón de la sala, o haciendo todas estas cosas que suelen hacer buenos amigos en compañía y que es mejor no escribirlas (¡benditos tiempos sin móviles!). Ahora todo esto ya no es posible: la carga lectiva que tienen que soportar los jóvenes en la actualidad es tanta que realmente faltan horas en el día, y más para los que combinan el instituto con los estudios en el conservatorio. Las calles ya no son tampoco como las de antaño. Pero, a pesar de todos estos cambios en la sociedad, la banda sigue guardando su esencia: el tiempo que pasamos ahí siempre será un tiempo bien invertido. En los ensayos aprendemos a escucharnos y a trabajar en equipo para lograr entre todos una sola meta, que no es otra que tocar de la mejor forma posible la música que tenemos en el atril. Y mientras hacemos esto, casi sin darnos cuenta, estamos trabajando valores como disciplina, perseverancia, compañerismo...

Siempre ha sido un privilegio poder estar al frente de la banda en Dénia, un lugar encantado que desde siempre he considerado mi segunda casa. Gracias de todo corazón a todos por lo vivido hasta ahora, y deseo que sigamos escribiendo muchos nuevos capítulos a nuestra historia conjunta.

!!!SE NECESITAN VOLUNTARIOS!!!

Por Luis Vidal

Es evidente que el título de este artículo es un llamamiento. Pero seguro que alguna pregunta te ha surgido de manera espontánea: ¿Voluntario ¿Yo?, ¿para qué? No seas impaciente que si la contesto tan pronto no leerás lo que sigue. Y aunque aburrido, tal vez sea interesante.

A mí me gusta empezar por concretar de que voy a hablar y así adelantamos. El diccionario de la RAE define como acto voluntario el que se hace por espontánea voluntad y no por obligación o deber. Y define como amateur al que cultiva o practica, sin ser profesional, un arte, oficio, ciencia, deporte, etc. Si esto lo estás leyendo en la revista de la Agrupació Artística Musical de Dénia, pues ya puedes imaginar que me refiero a ti músico/a y/o directivo/a de esta o de tantísimas otras sociedades musicales como la tuya.

Bien, parece que está claro: somos músicos porque queremos y la mayoría lo hacemos por afición y nos ganamos (o nos perdemos, quién sabe) la vida con otras cosas. Pero estas dos pequeñas circunstancias de ser músicos voluntarios y aficionados tienen más importancia de la que parece. Y me parece a mí que tienen mucha más de la que nosotros, los músicos le damos. Y ahora sí, entramos en harina.

La Ley del Voluntariado dice que tienen la condición de **voluntarios** las personas que, a través de entidades de voluntariado, decidan libre y voluntariamente dedicar todo o parte de su tiempo a la realización de las **actividades de interés general**, que son aquellas que contribuyen a **mejorar la calidad de vida de las personas** y de la sociedad en general y a proteger y conservar el entorno desde los ámbitos social, de cooperación para el desarrollo, ambiental, cultural, deportivo, educativo, socio-sanitario, de ocio y tiempo libre o de protección civil, entre otros.

Luis Vidal y Vicent Cerdà (tesorero y presidente CESH)

Todo esto, que suena como muy bonito pero muy abstracto, la Ley lo concreta un poco más al decir que el voluntariado cultural es el que promueve y defiende el **derecho de acceso a la cultura** y, en particular, la **integración cultural de todas las personas**, la **promoción y protección de la identidad cultural**, la **defensa y salvaguarda del patrimonio cultural** y la **participación en la vida cultural de la comunidad**.

No sé si a ti, paciente lector/a, esto te suena (nunca mejor dicho, je, je) a algo, pero a mí desde que lo leí me sirve para identificar exactamente lo que hacemos desde nuestras bandas y escuelas de música.

Tenemos una definición bastante concreta del voluntariado cultural y, dada la íntima relación que establece la Ley entre el voluntariado y el interés general, podemos concluir que las actividades que se sitúan en el ámbito del voluntariado son sin ningún género de duda actividades de interés general. Y de ahí la tremenda importancia que yo le doy a todo esto y que confío en que tú también le darás a partir de ahora.

Venga, traducimos al cristiano los conceptos incorporados a la definición de voluntariado cultural y así te facilito la tarea:

1. Promover el acceso a la cultura. A través de las enseñanzas impartidas en las escuelas de música no se hace otra cosa que promover el acceso a la cultura del alumnado, iniciándolo en la enseñanza de la música en sus primeras etapas y facilitando a través de las bandas de música y orquestas juveniles el disfrute de las actuaciones musicales en grupo. Una fórmula de éxito (en el más amplio sentido de la palabra) más que contrastado y que no es necesario detallar aquí. ¿Sí o no?

2. Integración cultural de todas las personas. Las escuelas de música son la cantera donde se forman los futuros integrantes de las bandas de música, orquestas y resto de agrupaciones musicales en las que no hace falta explicar que se integra entre sus miembros a personas de todas las edades: desde la última etapa infantil, en la que canalizan parte de su vitalidad y sus ganas de aprender, hasta personas jubiladas, a los que su participación les permite seguir sintiéndose útiles, a por supuesto personas jóvenes, que con su participación aportan la energía que necesitan estas entidades, y a personas adultas, para las que su pertenencia a la banda de música forma parte de su forma de entender la vida. Y eso no es otra

cosa que integrar culturalmente a las personas. ¿Sí o no?

3. Promoción y protección de la identidad cultural. Estarás de acuerdo en que estas agrupaciones musicales han interpretado desde su creación un amplísimo repertorio que sería imposible detallar, pero en el que indudablemente ocupa un papel protagonista la música con raíces propias y con ello se promueve y se protege la identidad cultural. ¿Sí o no?

4. Defensa y salvaguarda del patrimonio cultural. Y estas agrupaciones musicales interpretan, entre otras, composiciones de autores del entorno cultural más próximo y, en este sentido, las composiciones de obras musicales vinculadas a las fiestas propias del ámbito territorial de cada una de ellas han jugado y siguen jugando un papel fundamental para el mantenimiento del rico patrimonio musical que se ha generado en las últimas décadas. Y de esta manera contribuimos a la defensa y salvaguarda del patrimonio cultural. ¿Sí o no?

5. Participación en la vida cultural de la comunidad. Y finalmente, no es necesario explicar la participación tan activa que tenemos en la vida cultural de la comunidad a través de conciertos, pasacalles, actuaciones en las fiestas patronales y populares, procesiones, actos organizados por los Ayuntamientos y distintas entidades públicas y privadas a lo largo de todo el año. Todo ello casi siempre de manera gratuita para el público asistente. ¿Sí o no?

A mí esto no me parece poca cosa por lo que, si has contestado afirmativamente a todas, no sabes lo que me alegro. Y si no es así, puedes hacer dos cosas: contactar conmigo enviando un mail a luisdeagres@gmail.com para que te lo intente explicar mejor o pensar que reflexionar sobre esto es una pérdida de tiempo y olvidarte.

Sea cual sea tu respuesta, piensa que todo esto no sería posible sin la existencia de las escuelas de música como la Escuela de Música Manuel Lattur y tantas otras donde se forma a miles de alumnos a los que no solo se les instruye en el arte de medir correctamente las semicorcheas.

Se les forma en los valores que constituyen parte fundamental de la identidad de nuestro mundo asociativo musical y amateur como son el altruismo, la solidaridad, el respeto, el compañerismo, el valor del esfuerzo del grupo por encima de las individualidades, el interés colectivo por encima del individual, la tolerancia, la libertad y algunas otras pequeñas cosas de esta naturaleza.

Sisigues leyendo, ¡bien! Quiere decir que compartimos el planteamiento de que una **sociedad musical** es una entidad del voluntariado que **gracias al trabajo desinteresado de sus músicos y directivos desarrolla actividades que mejoran la calidad de vida de las personas y que protegen y conservan el entorno.** ¡Y yo sin saberlo!, supongo que habrás pensado. Ahora tenemos que ver que nos aporta todo esto.

La Ley del Voluntariado reconoce una serie de derechos a los voluntarios entre los que podemos citar el de percibir una compensación (que no supone en ningún caso una retribución por su trabajo) por los gastos que le genera su participación en las actividades de la entidad. Pero este no es, en mi opinión, el derecho al que debemos prestar más atención. El que puede ayudar a situar en su verdadera dimensión lo que hace un músico amateur o un directivo de una sociedad musical es el derecho a que se reconozca su aportación por el valor social de su contribución. En este sentido, la Ley de asociaciones reconoce expresamente "el importante papel de los voluntarios, por lo que

la Administración deberá tener en cuenta la existencia y actividad de los voluntarios en sus respectivas asociaciones". Y para todo ello es necesario que la entidad realice los trámites para darse de alta como Entidad del Voluntariado.

¿Y ya está? ¿Y para esto todo este rollo? Pues sí. Ser reconocido como voluntario perteneciente a una entidad del voluntariado creo que supone subir unos cuantos escalones en la consideración que tiene de nosotros el conjunto de la sociedad que de manera directa o indirecta se beneficia de lo que hacemos. Y es necesario subir esos escalones para llegar al piso en el que viven los que tienen la capacidad de decidir y poderles explicar, con convencimiento pleno, que nosotros, los músicos y directivos de nuestras sociedades musicales con nuestro tiempo y con nuestro dinero (y algo de dinero público, pero poco) mejoramos la calidad de vida de las personas y con ello contribuimos a una sociedad más diversa, más justa y más feliz. Creo que todo esto merece algo más que bolis Bic sin tinta (yo ya soy algo mayor) y que vídeos que promocionen lo nuestro.

¿Te ofreces voluntario para pelear por conseguirlo?

Luis Vidal es músico amateur de la Unió Musical de Muro, Economista y Tesorero de la CONFEDERACIÓN ESPAÑOLA DE SOCIEDADES MUSICALES (CESM)

P.D. Este artículo está escrito en singular y por tanto parece dirigido a una única persona, pero confío en que lo lean al menos dos.

VIVIENDO UNA ILUSIÓN

Por Miguel Hernández Vicedo

En el verano de 2008 a mis 52 años y con más de 35 trabajando, una mente clarividente y lejana decidió que ya era hora de que un servidor, pasara a mejor vida; ¡me prejubilaron!; Así me encontré en una situación de júbilo (jubilado) pero con una tesitura importante en mi vida, cada mañana me tenía que inventar el día que empezaba. Decidí buscar una actividad que me permitiera seguir disfrutando de esa nueva libertad pero me mantuviera vivo, útil, conectado; no lo dudé: ¡LA MÚSICA!, esa fue mi decisión.

LA MÚSICA, según los expertos, me mantendría activo, atento, haría que mi actividad intelectual se mantuviera despierta y cuidaría mi cerebro, evitando o al menos retrasando esas cosas que le pasan a las personas mayores y, además, conocería gente maja. ¡Ale pues! Ni corto ni perezoso me compré un saxofón contralto, busqué una academia de música y allí me puse a soplar.

Madre mía, qué comienzos, no había manera de que aquello sonara decentemente. ¿Y las figuritas puestas sobre un papel con rayas? Me parecían un reguero de hormigas paseando por los cables de la luz. ¡Qué momentos! Pero bueno, poco a poco, con la ayuda de profes y compañeros aquello fue tomando otro cariz, ya tocaba cosas que los colegas identificaban.

A medida que ampliaba mis conocimientos, LA MÚSICA me iba emocionando, envolviendo, atrapando. Me hice con un saxo tenor y en Cai (Cádiz para el resto de España) me uní a unos músicos callejeros que hacían jazz (bueno, jazz de aquella manera). En la sierra madrileña formé parte de una charanga con la que pasé más frío que once viejas y bueno, sin darme cuenta, con más ruido que nueces, mi vida se rodeó de músicos y de MÚSICA.

Llegó Noviembre de 2017 y me vengo a vivir a Denia, a un piso céntrico, que a mí me gusta la gente, y lo primero que pregunto es:

-¡Por favor! ¿Una escuela de música?

-Claro Miguel ¡L'Escola de Música MANUEL LATTUR!

En mi misma calle: ¿casualidad?. Andaba yo dándole vueltas a los consejos de mi ya lejano profe de saxo: "Todo músico de jazz debe conocer un poco de piano para acercarse y entender la

armonía", decía Pedro, y me propuse conocer al instrumento de instrumentos

Así, un poco antes de esas navidades me decidí a conocer la Escola de Música, me presenté en la secretaría y allí estaba MAITE que con su marcado carácter valenciano me dijo "esto es lo que hay". ¡Ale pues! Me inscribí en clases de piano y a primeros del año 2018 como un buen alumno y a mis 62 años me presenté en la clase de SILVIA, "la profe" de piano que con su permanente sonrisa y su paciencia bíblica, rodeada de niños y algún adolescente fue moldeando mis costumbres, mi actitud, mi forma de leer música y otros muchos peros, hasta conseguir centrar mi atención en el piano. Fue la propia SILVIA la que viendo el interés que yo tenía por aprender Armonía Musical, o porque ya estaba harta de mí, me propuso que el siguiente curso me apuntase a las clases de JOSEP PASTOR, el otro "profe" de piano. "Josep está más acostumbrado a la música moderna y trabaja más el jazz", me dijo. Pues ale, otra vez a ver a MAITE: "mira que me quiero cambiar". ¡Ale pues! A clase con Josep (en adelante "el Dire"). No me lo podía creer, tengo un enorme respeto y admiración por todos mis profesores, antiguos y actuales, pero "el Dire" es otra cosa, sus clases se parecen a mis salidas a la montaña, un sufrimiento subiendo y bajando, frío y calor, sed y cansancio, pero una enorme satisfacción cuando acabas la jornada. En cada clase, los ejercicios se complican, las teorías se vuelven infinitas, te descubres cómo hacer la misma música de mil formas diferentes, y todo pasa como una charla de compis hasta que llego a casa y me doy cuenta cómo se va llenando la bolsa de mis conocimientos.

Fue "el Dire" quien me propuso incorporarme al COMBO de Música Moderna de L'Escola de Música Manuel Lattur y a la BANDA DE ADULTOS. El COMBO DE MÚSICA MODERNA es una "pasada", cada martes por la noche nos juntamos los compañeros a tocar música de la que nos gusta a todos y, entre todos, decidimos qué vamos a ensayar y a aprender.

"El Dire" con ese buen ambiente que es capaz de crear, con esa didáctica tan especial que tiene y con todo el conocimiento musical que aporta, nos prepara sus arreglos musicales y nos va metiendo uno a uno en el "tinglado"

que es un grupo de música. Para tod@s tiene una palabra de ánimo, para tod@s un aplauso y en ningún momento se permite ni nos permite tirar la toalla. Ahí estamos, semana tras semana haciendo que esos temas que tanto nos gustan nos apasionen, que nos sorprendamos aún más cuando vemos lo que somos capaces de hacer con nuestro esfuerzo y los empujoncitos de "el Dire".

LA BANDA DE MÚSICA DE ADULTOS no tiene desperdicio, sinceramente, no tiene desperdicio. Cuando estoy esperando en la sala de ensayos a que estemos tod@s los componentes y me fijo en este, en aquella, en esos dos, me doy cuenta de la cantidad de esfuerzo que se junta en la sala.

Vamos entrando con nuestros estuches llenos de rozaduras, de anécdotas, de horas de ensayo, de vida... y a medida que empiezan a abrirse y liberan su mercancía aprisionada siento cómo los instrumentos se amoldan a nuestros cuerpos y se ajustan a nuestras manos, siento cómo el comportamiento colectivo va cambiando, siento cómo nos transformamos de personas con todas las cargas de este mundo en un grupo de entusiastas veteranos con un deseo de poner en común una música que una vez más "el Dire" nos va poniendo en bandeja para que podamos servirnos con el mismo apetito que una banda juvenil.

Somos personas mayores, casi todos jubilados, con los justos conocimientos musicales para poder tocar en conjunto, pero con la ilusión más "a tope" que he visto en muchos grupos de música.

GRACIAS "COMPIS".

Hasta aquí puedo contaros mis aventuras musicales, pero no me quiero despedir de vosotros sin dedicar un recuerdo al nuevo profe de saxofón, JAUME, un máquina, como se dice en el argot, domina el instrumento, la armonía y la pedagogía, cosa muy importante, y además es luttier, ¡vamos que te arregla el instrumento!

Desde aquí un abrazo a todos los componentes de L'ESCOLA DE MÚSICA MANUEL LATTUR, al personal de servicios, de secretaría, a los profes, a los alumnos y muy fuerte a mis "compis" del COMBO y la BANDA.

FELIZ AÑO 2021

Santa Cecília

Un concert molt especial per a nosaltres, però que este any donada la situació que estem vivint per la pandèmia ens va obligar a prendre decisions que no ens agraden, com haver de dividir la banda en dos grups o que alguns dels nostres companys no pugueren pujar a tocar degut a l'espai, per tal de guardar les distàncies de seguretat. Esperem que este malson pase el més aviat possible.

El músics que es van incorporar a la banda son: **Maria Berruti León** (flauta), **Alberto Berruti** (trombó), **Alejandro Catalan Pulido** (percussió), **Martha Escobar** (trombó), **Ethan Lewis Sánchez** (saxo), **Miguel Villalta Molina** (percussió).

La junta directiva va fer lliurament del títol de músic de l'any 2020 pel seu compromís, la seua implicació i un comportament exemplar durant tot l'any: a tots els components de l'**Agrupació Artística Musical de Dénia**. L'assistència als assaigs per grups ha estat exemplar.

INSIGNIA D'OR A JOSEP PASTOR

Josep va entrar a formar part de la Banda per l'any 1978 i després, per situacions personals ho va haver de deixar. Ara ja fa més de 15 anys, que contem de bellnou amb ell i la junta directiva va voler reconèixer la seua tasca.

CONCERT DE FALLES - FALLA SALADAR

FESTIVAL DELS BALCONS

MÚSICA ALS BARRIS - XVII CAMPANYA INTERCANVIS MUSICALS

XXV CAMPANYA MÚSICA ALS POBLES

INICI NOU CURS

9 D'OCTUBRE: CERCAVILA I HOMENATGE A LES VICTIMES DE LA COVID

Ajuntament de Dénia

United Nations
Educational, Scientific and
Cultural Organization

Designated
UNESCO Creative City
in 2015

SEGUROS javierseguí.

*la confianza
de sentirse seguro*

Passeig del Saladar, 56 - bajo · 03700 Dénia
Tel. 966 422 205 · Mov. 654 790 764

EL MARINO®

EL PORT - LES ROTES

EL PORT: Pl. Oculista Buigues, 4 · Tel. 965 783 566
LES ROTES: Ctra. Dénia-Mena, 35 · Tel. 965 781 017
LA BARRA: Pl. Mariana Pineda, 2 · DÉNIA-ALACANT

BALEARIA

MRHotels

H. Les Rotes Telf. 96 578 03 23

H. Costa Blanca Telf. 96 578 03 36

H. Palau Verd Telf. 96 642 22 39

Hotelet de la Raconà Telf. 96 578 79 60

ÓPTICAS PÉREZ BUIGUES

Temple Sant Telm, 17 · Tel. 96 578 03 05
Avd. del Montgó, 8-B · Tel. 96 642 55 84
03700 Dénia

aramar
editores
www.aramareditores.com

CADENA
SE2

DENIA.COM
Información en tiempo real

La Marina Plaza
Diari de la Marina Alta i Baixa

CANELA CAFETERÍA
96 578 00 84

ADMINISTRACIÓ EL PARE PERE

CANFALI
marina alta
www.canfalimarinaalta.com

NOTICIAS · DEPORTES · DENIA PRESS · OPINION · FESTAS · EMPRENDIDORES · SERVICIOS · MUSICA
TV DENIA
www.tvdenia.com

DeniBus GRUPO
www.denibus.es

FOTOCOPIAS DÉNIA C.B.

Patricio Ferrandiz 66,D

**PARIS ORTOLA
CONSTRUCCIONES, S.L.**